

Strata blízkeho človeka je vždy hlbokou ranou. Zaceliť ju vie iba Stvoriteľ ľudskej duše.

Milí priatelia,

Prihováram sa vám touto formou v čase spomienok na milovaných, ktorí už nie sú medzi nami. Celé jesenné obdobie nám pripomína, že život na tomto svete nie je večný. Listy, ktoré padajú zo stromov, kvety, ktoré vädnú, hmla, ktorá nám bráni vo výhľade, mraky, ktoré skrývajú slnko - nás len utvrdzujú v tom, že musíme rátať s realitou smrti. Či sme mladí alebo starí, dotýka sa každého z nás. Najmä teraz, keď sa častejšie v myšlienkach vraciame k tým, ktorí opustili naše rodiny, spoločenstvo cirkvi či obce a nám zostali už len spomienky na nich. Chýbajú nám a my sme bez nich akýsi nedostatoční, nie celí. Z mysle sa nám vytráca ich obraz, zvuk hlasu, pocity, ktoré sme mali, kým ešte žili. Aby sme však boli s nimi v spojení, nepotrebujeme chodiť na cintoríny, lebo je to teraz pre nás bezpečnejšie. Spája nás s našimi milovanými láska - tá sa totiž smrťou nekončí, nezaniká, tá zostáva naveky. Preto v tieto dni s láskou spomínajme a ďakujme za rodičov, ktorí nás učili životu a ktorých starostlivosť a príklad sa aj dnes podpisujú na našom konaní. Ďakujme za deti, ktoré odišli skôr ako mali a ktorých odchod stále bolí. Ďakujme za súrodencov, dobrých priateľov, susedov, známych, ktorí nás formovali a obohatili náš život natoľko, že sme pod ich vplyvom boli lepší a na ktorých sa nedá zabudnúť, lebo sa stali súčasťou nás samých.

Myslime dnes aj na svoju dočasnosť, pominuteľnosť a nestálosť. Ved' sme všetci iba ako para, ktorá sa stráca a kvet, ktorý vädnú a nikto z nás tu nemá stále miesto. Preto, kým príde aj pre nás čas odchodu, využime všetky príležitosti tešiť sa zo života, konať dobro v tomto svete, pomáhať iným, veriť v Pána Boha. Lebo čas len ubúda, nepribúda, je potrebné využiť každý moment, pretože ten sa už nevráti. A ani sa nenazdáme a budeme musieť ísť cestou smrti aj my. Žime preto tak, aby na nás mohli ľudia spomínať, keď tu nebudeme, s láskou a vďakou za náš život.

Nezabudnime však pri spomienke na mŕtvych, ani pri uvedomení si vlastnej pominuteľnosti, na nádej. To krátke slovo, v ktorom je však sila života. Nádej, že raz príde čas, keď Pán Ježiš - všetkých zosnulých - zobudí a prevedie tam, kde smrti už viac nebude. Ešte sa teda stretne, ešte sa uvidíme, nie však tu, kde je všetko dočasné, ale tam, kde večnosť prinesie život s Pánom Ježišom Kristom. On nech je našou nádejou. Nech nás posilní svojou láskou. Nech nám poskytne útechu. Aby sme nielen smútili, že nám naši blízki chýbajú, ale aby sme sa tešili na život s nimi v nebeskom kráľovstve.

Kristus nech je s vami, pred vami a za vami

Kristus nech je vo vás, pod vami aj nad vami

Kristus nech je po vašej pravici aj po vašej ľavici

Kristus nech je s vami, keď si líhate aj keď si sadáte

Kristus nech je s vami, keď vstávate

Kristus nech je v srdci každého, kto vás má rád

Nech je v ústach každého, kto k vám bude hovoriť

Nech je v oku každého, kto na vás bude pozerat'

Kristus nech je v uchu každého, kto vás bude počúvať

Kristus nech je s vami dnes a raz aj naveky. Lebo On sám vám hovorí: neopustím ťa ani nezanechám. Amen.